

2. Är en nationell bestämmelse som, med hänvisning till principen om god tro, föreskriver att försäkringstagarens rätt att säga upp avtalet är förverkad när vederbörande, i okunskap om denna rätt, har fortsatt att göra inbetalningar i enlighet med försäkringsavtalet till dess att försäkringstagaren upplysts om nämnda rätt, förenlig med ovannämnda direktiv?

- (¹) Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, s. 1)..
- (²) Rådets direktiv 90/619/EEG av den 8 november 1990 om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster, och om ändring av direktiv 79/267/EEG (EGT L 330, s. 50; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 67).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 18 januari 2017 –
Vincent Pierre Oberle**

(Mål C-20/17)

(2017/C 112/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Part i målet vid den hänskjutande domstolen

Sökande och klagande: Vincent Pierre Oberle

Tolkningsfrågor

Ska artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (¹) (nedan kallad förordning nr 650/2012) tolkas så, att därigenom även fastställs en exklusiv internationell behörighet att utfärda de nationella arvsintyg i de respektive medlemsstaterna som inte ersätts av det europeiska arvsintyget (se artikel 62.3 i förordning nr 650/2012), med följd att avvikande nationella bestämmelser avseende internationell behörighet att utfärda nationella arvsintyg – såsom till exempel 105 § i Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit (lagen om förfaranden i familjemål och mål som avser frivillig rättsvård) i Tyskland – saknar verkan på grund av att de strider mot överordnad unionslagstiftning?

(¹) EUT L 201, s. 107.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Republiken Tjeckien)
den 18 januari 2017 – Catlin Europe SE mot O. K. Trans Praha spol. s r. o.**

(Mål C-21/17)

(2017/C 112/28)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Catlin Europe SE